

ק"ם הלכה כ' :
מה ג מ"י ס"ח מהלכות
פסולי המוקדשין
לכה ל' :
מו ר מ"י ס"ב מהלכות
ק"ם הלכה י' :
מו ר מ"י ס"ד מהלכות
ק"ם פסח הלכה כ'
מו ר מ"י ס"ב מהלכות
ק"ם הלכה ו' :
מו ר מ"י ס"ז מהלכות
ק"ם הלכה ט' :

דוכתי ואומר ר"י דהכא לא שייך למימר
בליבור ולא ביחיד : **כי** מודה
בגממא - משום דלין מרצה :
ולעבב לא והתניא במסכת
נפשות-תימא ל"ה והא
קרא בשמיטה כתיב ומהתם נפקא
דמחשבת אוכלין פסלה בשמיטה אבל
בזריקה אמרן לעיל דלין מחשבת
אוכלין בזריקה והכי פריך משמיטה
אזריקה ואומר ר"י דוקא מחשבת
אוכלין ליתא בזריקה אלא בשמיטה
אבל כשאין לו אוכלין לגמרי חף בשעת
זריקה סברא היא לפסול שהיא עיקר
עבודה כיון דבשעת שמיטה הקפיד
הכתוב אפילו למחשבת :

רבינו חננאל

הא לכתחלה הוא דיעבד
רואה אני דבריו ר'י
אליעזר דיעבד כיון שיש
דס אע"פ שאין בשר
כיפר אבל זה שאומר
ר' אליעזר אפי' לכתחלה
יורק הדם אע"פ שאין
בשר אין אני רואה
דבריו בזה אלא דברי
ר' יהושע בני רואה בזה
שליכתה לא ויורק אלא
אם יש בשר מותר דאיי
לאכילה : ואני הוא
פוסקין ומתה ר'י
יהושע שאם זרק הרצפה
לכומר בדיעבד אמר ר'י
יהושע מותר והא
דוצרך ר' יוסי אמר
רואה אני דבריו ר'י
אליעזר בדיעבד רואה
דבריו הלא הוא אמרין
מותר בדיעבד בגממא
בלבו אבל באבוד ושרוף
פליגי ר' יהושע דאפי' לא
דיעבד לא יורצת
וואבוד ושרוף אמר ר'י
יוסי רואה אני דבריו ר'י
אליעזר דיעבד הרצפה
וכר' אליעזר ולכתחלה
לא יעשה כר' יהושע :
אמר לן למטר כיון
דסניא רשעתין ס"ד
דיצין מרצה על אכילה
אמאי תני גבי המשא
דבריו דתנינן במתני'
אין נאכלין איה לן
למטר ואדאמרי' דיצין
מרצה על אכילה לא
להתני ודאכל בשמיטה
ואתני אלא לדרים
אחרים כגון הא דתנינן
במנחת ונפסות אחרת
מן החלת או איתן מן
חסדרים ר' יודנה אמר
שניהם ישרפו והכ"א
הפסח במסאותו והפ"ה
יאכל ואמר רב פפא
עלה בנין מרצה על
אכילה פליגי רבנן סבורי
כיון דאלו נאכל הוצין
מרצה עליון כפותרין
השבינן להו הלכך
איהם שלא נפסאו אינן
נפסלין בשמיטת אלא
הפותרין נאכלין ונפסלין
נ ש ר פ"ן . וסניא
דשמעתא נמי אהאי
אירחא איה לן לאשקת'
בשמיטה בשר וחלב קיים
אין זורק את הדם
נפסא חלב כ"י אמר רב
אם זרק וירצה ואוע"פ
שהבשר והחלב איש לפי
פסחים לא מעכבא
אין והתביא איש לפי
אכלו למצוה אבל לעכב
לא והתניא במסכת
למטר כ"י אמר רב
דאמר כ"י נתן דסבר
כל ישראל יוצאין בפסח
אחד וכי כל ישראל לא
אכלין בשמיטה אחר אלא
ש"ס אכילה פסחים לא
מעכבא ורח"ל הוא
ודילמא שאני התם דאי
ממשיכי הני חזי להני
ואי ממשיכי הני חזי להני
אלא את ר' נתן דתניא
נפט עליו וחזרו תבט
עליו ראשונים שיש להם
בויתריביון לעש' פסח)

לימא

נתן והא ר' נתן ורבנן לא פליגי
אלא בבשר אבל בגברא לכ"ע בעינן
גברא דחזי לאכילה ועוד ח"כ אפילו
שחטו שלא לאוכלו נמי וחמאי נקט
שחטו לאוכלו ועוד הכי פסיק
אדעתיה למימר השתא דיש מחשבת
אוכלין בזריקה הא פשוט ככולי גמרא
דלין מחשבת אוכלין בזריקה כדמוכח
בזבחים (דף ד') וכתמיד נחטא לעיל
(דס"ה) *א"ס הבבתי ונראה לר"י דה"פ
זורק דמו שלא לאוכלו לא שזורק
שלא לשם אוכלו אלא שבשעת זריקה
היו הבעלים חולים והשתא קאמר
כמתן כר' נתן דשמיטה ליה כיון דר'
נתן מיקל כולי דהו ולא בעי שיהא
בשר ראוף לאכילה ה"כ לא חייש א"ס
אין בעלים ראוין בשעת זריקה אבל
רבנן דמתמרי ובעו שיהא בשר ראוף
לאכילה ה"ה דבעו שיהו הבעלים
ראויים לאכילה בשעת זריקה וה"כ
סבר ר' אלעזר כדמוך דלא בעי ר'
נתן גברא חזי אלא בשמיטה דוקא :

הכי ללא קטני כדכתיבם לא אפי' נקרט' או אנדו שיריה
תורה אור
הא אמרת בציבור אפילו רבי יהושע מודה
אלא רואה אני דברי ר"א בדיעבד ודברי ר'
יהושע לכתחלה דיעבד אפילו רבי יהושע
נמי מודה הוא דקתני מודה רבי יהושע שאם
זרק הרצפה הא בשומאה הא באבוד ושרוף
כי קתני מודה רבי יהושע שאם זרק הרצפה
בגממא *אבל באבוד ושרוף לא כי קאמר ר'
יוסי רואה אני את דברי ר"א בדיעבד באבוד
ושרוף : **מתני'** יגממא בשר וחלב קיים
אינו זורק את הדם נממא החלב והבשר
קיים זורק את הדם יבמוקדשים אינו כן אלא
אע"פ שנממא הבשר והחלב קיים זורק את
הדם : **גמ'** אמר רב גידל אמר רב אם זרק
הרצפה והא בעינן *אכילה אכילה לא
מעכבא והא כתיב *איש לפי אכלו למצוה
ולעכב לא והתניא *במסכת מלמד שאין
הפסח נשחט אלא למצוה יבול שחטו שלא
למצוה יהא כעובר על המצוה וכשר ת"ל
איש לפי אכלו תבוסו *הכתוב שנה עליו
לעכב ואיתקש אוכלין למצוה אלא רב דאמר
כרבי נתן דאמר *אכילה פסחים לא מעכבא
הי רבי נתן אילימא הא רבי נתן דתניא *רבי
נתן אומר מנין שכל ישראל יוצאין בפסח
אחד ת"ל *ושחטו אותו כל קהל עדת
ישראל בין הערבים וכי כל הקהל שוחטין
והלא אין שוחט אלא אחד אלא מלמד שכל
ישראל יוצאין בפסח אחד דילמא שאני החם
דאי ממשכי הני חזי להני ואי ממשכי הני
חזי להני אלא הא ר' נתן דתניא *נמנו עליו
חבורה אחת וחזרו ונמנו עליו חבורה אחרת
ראשונים שיש להן כזית אוכלין ופפורין
מלעשות פסח שני אחרונים שאין להם
כזית אין אוכלין וחיבין לעשות פסח שני
רבי נתן אומר אלו ואלו פפורין מלעשות
פסח שני שכבר נזרק הדם אבתי דילמא
שאני החם דאי ממשכי הני חזי להו אי"כ
ליתני הואיל וראויים לימשך מאי שכבר
נזרק הדם ש"מ בדם תליא מילחא אבל
אכילה לא מעכבא מאי דוחקיה דרב דמוקים
לה מתני' לכתחלה ור' נתן נוקמה כרבנן
יואפילו דיעבד נמי לא רב מתני' קשיתה
אמאי (תני) אין זורק את הדם ליתני פסול
אלא שמע מינה אין זורק לכתחלה אבל
דיעבד שפיר דמי ולר' נתן איש לפי אכלו

מתני'

למה לי דבעינן גברא דחזי לאכילה מאן
לאוכלו *זורקו דמו שלא לאוכלו הפסח עצמו כשר ואדם יוצא בו ידי
חובתו כמאן נימא רבי נתן היא ולא רבנן אפילו תימא רבנן *אין
מחשבת אוכלין בזריקה מאן תנא להא דתנו רבנן *הרי שהיה הולך
בשעת שחיטה וחלים בשעת זריקה חלים בשעת שחיטה וחולה בשעת
זריקה אין שוחטין וזורקין עליו עד שיהא חלים בשעת שחיטה וחולה בשעת
זריקה כמאן נימא רבנן היא ולא רבי נתן אפילו תימא רבי נתן גברא
דחזי לאכילה בעינן מאן תנא להא דתנו רבנן *שחטו בטהרה ואחר כך
נממאו הבעלים זורק הדם בטהרה ואל יאכל בשר בשומאה כמאן אמר רבי
רבנן היא הכא במאי עסקין *בציבור דאפילו בשומאה נמי עבדי אי
דילמא גזירה גזירה שמא יממאו הבעלים לאחר זריקה ויאמרו אשתקד לא נממאו
ידיע דאשתקד כי איזודיק דם בעלים ממאים הוה השתא בעלים מהורין הוו
ואיבעית

דמי לאכילה

דמי לאכילה כתיב דליתיה גברא בר
אכילה אבל פסח לא איכפת לן אי לא
חזו : **יורק בטפרס** - בטפרס וכלי שרת
מותרין : **ור' נתן ס"א** - דאמר אכילה
לא מעכבא ולא בעי ר' נתן גברא
דחזי לאכילה ומתני' ר' קמייתא מוקף
ר' אלעזר כרבנן : **פסח כמאי עסקין**
בציבור - כשנממאו רוב ליבור בין שחיטה
לזריקה כגון שמת הגשיא ונממאו
הילכך גברי דחזי לאכילה נינהו : **גזירה**
שמיטה - לשנה אחרת יממאו ליבור אחר
זריקה : **ויאמרו אשתקד** - מי לא
היינו ממאיין בשעת אכילה ואכלנו
ואע"פ ששמיטתו בטרהה השתא נמי
אע"פ ששמיטתו וזריקתו בטרהה ניבול
בשר בטומאה ולא ידעי דאשתקד
בעידנא דאי זריקת דם טמאין הוו
והוא ליה פסח הבא בטומאה :

דמי לאכילה כתיב

דמי לאכילה כתיב דליתיה גברא בר
אכילה אבל פסח לא איכפת לן אי לא
חזו : **יורק בטפרס** - בטפרס וכלי שרת
מותרין : **ור' נתן ס"א** - דאמר אכילה
לא מעכבא ולא בעי ר' נתן גברא
דחזי לאכילה ומתני' ר' קמייתא מוקף
ר' אלעזר כרבנן : **פסח כמאי עסקין**
בציבור - כשנממאו רוב ליבור בין שחיטה
לזריקה כגון שמת הגשיא ונממאו
הילכך גברי דחזי לאכילה נינהו : **גזירה**
שמיטה - לשנה אחרת יממאו ליבור אחר
זריקה : **ויאמרו אשתקד** - מי לא
היינו ממאיין בשעת אכילה ואכלנו
ואע"פ ששמיטתו בטרהה השתא נמי
אע"פ ששמיטתו וזריקתו בטרהה ניבול
בשר בטומאה ולא ידעי דאשתקד
בעידנא דאי זריקת דם טמאין הוו
והוא ליה פסח הבא בטומאה :

דמי לאכילה כתיב

דמי לאכילה כתיב דליתיה גברא בר
אכילה אבל פסח לא איכפת לן אי לא
חזו : **יורק בטפרס** - בטפרס וכלי שרת
מותרין : **ור' נתן ס"א** - דאמר אכילה
לא מעכבא ולא בעי ר' נתן גברא
דחזי לאכילה ומתני' ר' קמייתא מוקף
ר' אלעזר כרבנן : **פסח כמאי עסקין**
בציבור - כשנממאו רוב ליבור בין שחיטה
לזריקה כגון שמת הגשיא ונממאו
הילכך גברי דחזי לאכילה נינהו : **גזירה**
שמיטה - לשנה אחרת יממאו ליבור אחר
זריקה : **ויאמרו אשתקד** - מי לא
היינו ממאיין בשעת אכילה ואכלנו
ואע"פ ששמיטתו בטרהה השתא נמי
אע"פ ששמיטתו וזריקתו בטרהה ניבול
בשר בטומאה ולא ידעי דאשתקד
בעידנא דאי זריקת דם טמאין הוו
והוא ליה פסח הבא בטומאה :

דמי לאכילה כתיב

דמי לאכילה כתיב דליתיה גברא בר
אכילה אבל פסח לא איכפת לן אי לא
חזו : **יורק בטפרס** - בטפרס וכלי שרת
מותרין : **ור' נתן ס"א** - דאמר אכילה
לא מעכבא ולא בעי ר' נתן גברא
דחזי לאכילה ומתני' ר' קמייתא מוקף
ר' אלעזר כרבנן : **פסח כמאי עסקין**
בציבור - כשנממאו רוב ליבור בין שחיטה
לזריקה כגון שמת הגשיא ונממאו
הילכך גברי דחזי לאכילה נינהו : **גזירה**
שמיטה - לשנה אחרת יממאו ליבור אחר
זריקה : **ויאמרו אשתקד** - מי לא
היינו ממאיין בשעת אכילה ואכלנו
ואע"פ ששמיטתו בטרהה השתא נמי
אע"פ ששמיטתו וזריקתו בטרהה ניבול
בשר בטומאה ולא ידעי דאשתקד
בעידנא דאי זריקת דם טמאין הוו
והוא ליה פסח הבא בטומאה :

דמי לאכילה כתיב

דמי לאכילה כתיב דליתיה גברא בר
אכילה אבל פסח לא איכפת לן אי לא
חזו : **יורק בטפרס** - בטפרס וכלי שרת
מותרין : **ור' נתן ס"א** - דאמר אכילה
לא מעכבא ולא בעי ר' נתן גברא
דחזי לאכילה ומתני' ר' קמייתא מוקף
ר' אלעזר כרבנן : **פסח כמאי עסקין**
בציבור - כשנממאו רוב ליבור בין שחיטה
לזריקה כגון שמת הגשיא ונממאו
הילכך גברי דחזי לאכילה נינהו : **גזירה**
שמיטה - לשנה אחרת יממאו ליבור אחר
זריקה : **ויאמרו אשתקד** - מי לא
היינו ממאיין בשעת אכילה ואכלנו
ואע"פ ששמיטתו בטרהה השתא נמי
אע"פ ששמיטתו וזריקתו בטרהה ניבול
בשר בטומאה ולא ידעי דאשתקד
בעידנא דאי זריקת דם טמאין הוו
והוא ליה פסח הבא בטומאה :

[נחמס ק:]
[לעיל ס"א. מ"ש
נחמס ט"ז
[לעיל ס"א.
[לעיל ס"א.
[לעיל ס"א.]
[לעיל ס"א.]
[לעיל ס"א.]
[לעיל ס"א.]
[לעיל ס"א.]

[לעיל ס"א.]
[לעיל ס"א.]
[לעיל ס"א.]

[לעיל ס"א.]

[לעיל ס"א.]